

[Christmas Møller.]

har paa de Omraader — jeg tænker her paa et Interview i „Social-Demokraten“, hvor det ærede Medlem skildrede, hvorledes Statsministeren havde „gjort“ sig paa Island, og hvor det derefter hed: — Ogsaa Kongen gjorde sig rigtig godt —, saa kunde man nok, naar man tænker paa Trontalen, have Grund til at være lidt ængstelig.

Jeg vender mig til Huslejeloven. Det siges i Aabningstalen, at man i Anledning af den gældende Huslejelovs Bortfald i nær Fremtid vil forberede en ny Huslejelov. Jeg vil her straks sige til den højtærede Regering, for at der ingen Misforstaaelse skal herske mellem Regeringen og os om, hvorledes vort Standpunkt er til denne Sag, at vi, paa Linie med Mindretallet i Københavns Kommunalbestyrelse, Flertallet i Frederiksberg og Flertallet i Gentofte Kommunalbestyrelse, vil have en Afvikling af denne Krigstids- og Restriktionslovgivning. Man maa være klar over, at man faar ikke vor Medvirken til en Opretholdelse af den. Vi er af den Opfattelse, at de nuværende økonomiske Forhold begunstiger en Afvikling af denne Lovgivning. Vi erkender, at der paa enkelte Omraader, saaledes som det altid har været Tilfældet, naar man gik fra en bunden Ordning over til en fri, kan være Grund til at give visse Regler, at der med Hensyn til Smaalejligheder og Butikker kan være Rimelighed i at give visse Regler, gældende et Aar eller et Par Aar frem i Tiden, og at man i Henseende til Tilflytningsbestemmelserne ogsaa maa opretholde visse Regler. Men bortset herfra vil jeg gerne straks sige, at vi for vort Vedkommende ikke vil være med til nogen Lovgivning paa dette Omraade. Vi er endvidere af den Opfattelse, at i det Øjeblik man i saa stor Udstrækning som muligt faar de gamle Lejligheder fri af Huslejeloven, betyder det paa Beskæftigelsesomraaderne en Fremme af Arbejdet, en Fremme for Haandværket. Jeg tror, at den højtærede Regering i Stedet for, som dets Partier gør det, at føre en Skræmmepolitik, som jeg kan sige paa Forhaand ingen Virkning har, hurtigst muligt skulde søge at finde sit Standpunkt, fremlægge det for Rigsdagen, og heldigt vilde det efter min Opfattelse være, om en Afgørelse af denne Sag kunde træffes endnu i indeværende Aar, saaledes at man i saa lang Tid og saa god Tid i Forvejen som muligt kunde sige, at Afviklingen, den endelige Afvikling, maatte blive Resultatet.

Med Hensyn til den sociale Lovgivning er vi tilfredse med, at Regeringen har givet Udtryk for, at den vil komme med hele Sociallovgivningen. Vi beklager dog, at Regeringen synes at ville kæde denne Lovgivning sammen med Forslag om Formueskatten eller med andet, saaledes som Socialministeren tidligere har kædet den sammen med andre Forslag, f. Eks. Forslag om Lettelser i de militære Udgifter. Vi vil ikke være med til en saadan Sammenkædning, og den højtærede Regering ved jo ogsaa særdeles vel, at den ikke vil kunne faa Forslag gennemført, hvis den gør noget saadant. Vi ser saaledes paa den sociale Lovgivning, at en Overflytning af de sociale Udgifter fra Kommunerne, navnlig dem, som er fastsat ved bestemte Takster, til Staten, vil være rimelig. Men i disse Tider at bevilge for Statens Vedkommende 26 Mill. Kr. eller for hele Samfundet, hele den offentlige Økonomi, 10, 13 eller 15 Millioner, vil vi for vort Vedkommende ikke være med til. Større nye Millionudgifter paa dette Omraade mener vi ikke Tiden er til, og naar den højtærede Socialminister synes at have givet Udtryk for, at Systematiseringen og Forenklingen kun kunde gennemføres, naar han samtidig fik sine Takster revideret og fik Indrømmelser paa dette Omraade, saa tror jeg, at den højtærede Socialminister ogsaa her maa tage et noget andet Standpunkt. Han vil selvfølgelig ikke kunne stille sig saaledes, at han siger, at den Systematisering, Forenkling og Besparelse i Administrationen, som er paatrængende nødvendig, ikke kan gennemføres, uden at hans Ønsker bliver opfyldt paa andre Omraader. — Vi vil i denne Samling som i forrige fremsatte det Folkeforsikringsforslag, som det ærede Medlem Hr. Hendriksen fremsatte i Fjor og forrige Aar igen. Vi vilde ønske, at man fra de andre Partiers Side, som jo tidligere har afvist Forslaget, dog nu vilde bekende, at den Folkeforsikringsvej, som vi her har peget paa, i hvert Fald i nogen Grad bør trædes.

Jeg skal derefter med nogle ganske enkelte Bemærkninger omtale de nationale Spørgsmaal, som er berørt i Aabningstalen. Jeg vil gerne først sige, at vi for vort Vedkommende ikke deltager i den ofte smaalige Kritik, som gennem Aarene har været fremme, af baade Ministres og Rigsdagsmænds Rejser til Færøerne, Island og Grønland. Vi tror tværtimod, at det er formaalstjenligt, at baade Rigsdagsmænd